

16.06.2025

Dnro 1347/03.04.04.04.11/2024

Asia

Kirkollisvalitus

Valittaja

Johannes Tikka

Päätös, josta valitetaan

Imatran seurakunnan kirkkovaltuusto 29.5.2024 § 32

Kirkkovaltuusto on valinnut Imatran seurakunnan kirkkoherraksi seurakuntapastori Susanna Hallan.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Kirkkovaltuuston päätös on kumottava ja Imatran seurakunta velvoitettava korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut laillisine viivästyskorkoineen.

Valituksen perusteena on esitetty muun ohella seuraavaa:

Kirkkovaltuusto on ylittänyt harkintavaltansa nimittäessään kirkkoherran virkaan valittajaa selvästi vähemmän ansioituneemman Hallan. Pelkästään ansiovertailu kokemuksen osalta osoittaa, että valittaja on taidon ja kyvyn osalta ansioituneempi. Valittajalla on papin viran hoidon kokemusta 15 vuotta, kun virkaan valitulla sitä on 6 vuotta. Valittajalla on kirkkoherran viran hoidosta kokemusta 9 vuotta 6 kuukautta, kun virkaan valitulla sitä ei ole lainkaan. Myös koetellun kansalaiskunnan osalta valittajan ansiot korostuvat virkaan valittuun nähden. Valittaja on toiminut seurakuntayhtymässä yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajana. Virkaan valitulla vastaavaa kokemusta ei ole.

Asiassa on syntynyt naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetussa laissa tarkoitettu syrjintäolettaama, eikä hyväksyttäviä syitä ansioituneemman hakijan syrjäyttämiseksi ole esitetty. Nimityspäätös on eri sukupuolta olevaa valittajaa syrjivä ja siten naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain vastainen.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Kirkkoneuvosto on antanut lausunnon, jossa se on vaatinut valituksen ja siinä esitetyn oikeudenkäyntikuluvaatimuksen hylkäämistä sekä valittajan velvoittamista korvaamaan seurakunnan oikeudenkäyntikulut laillisine viivästyskorkoineen. Lausunnossa on muun ohella katsottu, että virkaan valittua on pidettävä ansioituneempana haettavana olleeseen tehtävään. Vaalin tulos on perustunut haastatteluissa 5.4.2024 hakijoiden antamiin vastauksiin, eikä sukupuolella ole ollut merkitystä. Virkaan valittu on lausunnosta lähemmin ilmenevin tavoin vastannut paremmin niitä edellytyksiä, odotuksia ja erityisesti henkilökohtaisia ominaisuuksia, joita Imatran seurakunta on hakenut.

Virkaan valitulle on varattu tilaisuus vastaselityksen antamiseen lausunnon ja valituksen johdosta. Vastaselitystä ei ole annettu.

Valittaja on antanut vastaselityksen, jossa on vaadittu, että hallinto-oikeus luovuttaa valittajalle virkaan valittua koskevan Psyconin psykologisen henkilöarvioinnin ja että lainkäyttökokoonpano ottaa asiakirjan antamista koskevan asian ratkaistavakseen. Lisäksi vastaselityksessä on muun ohella todettu seuraavaa:

Työnantaja on teennäisesti painottanut valinnassa virkaan valitun tiettyjä ominaisuuksia valittajan pidemmän kokemuksen ja paremman johtamiskyvyn kustannuksella, ja haastatteluvastauksista on tehty johtopäätöksiä, joita niistä ei todellisuudessa ole ollut luettavissa. Vaalituloksen on aiheuttanut tässä tapauksessa valittajan sukupuoli. Työnantaja ei ole lausumassaan uskottavasti pystynyt esittämään perusteluja ansioituneemman hakijan syrjäyttämiseksi. Olemassa olevan aineiston perusteella ei ole tehtävissä objektiivisesti arvioiden johtopäätöstä, jonka mukaan virkaan valittu olisi vastannut paremmin niitä edellytyksiä, odotuksia ja henkilökohtaisia ominaisuuksia, joita Imatran seurakunta on hakenut.

Vaikka hakijoita ei ole tuomiokapitulin lausunnossa asetettu paremmuusjärjestykseen, on lausunto vahvasti valittajan valintaa tukeva. Psyconin henkilöarviointi valittajasta on kauttaaltaan positiivinen, lukuun ottamatta muutamia vastaselityksestä ilmeneviä mainintoja. Kaikilla hakijoilla on varmuudella omat kehittämisalueensa, eikä arvioinnissa voida lähteä siitä, että muilla kehittämisalueita ei ole. Valittaja ei pysty olemassa olevan aineiston perusteella sanomaan, miten on päädytty johtopäätökseen, ettei hänellä olisi kykyä ottaa vastaan palautetta ja tarvittaessa muuttaa toimintatapojaan. Valittajan vastauksista tällaista ei ole luettavissa. Valittajan itsenäisyyttä ja riippumattomuutta koskevat kommentit on tarkoitushakuisesti käännetty häntä vastaan. Haastatteluvastauksista ei ole tehtävissä johtopäätöstä, että virkaan valitun [REDACTED] on nimenomaisesti korostanut keskustelua henkilöstöjohtamisessa, joten lausunnossa esitetty kommentti on tältä osin suoraan virheellinen. Valittajan haastatteluvastauksista ei käy ilmi se lausunnossa esitetty seikka, [REDACTED], tai että hän tulisi hoitamaan kirkkoherran tehtävää jossakin määrin etänä. Kyse on

kirkkoneuvoston omasta tulkinnasta, eikä asiaa ole valittajalta erikseen tiedusteltu. Arvio ei ole objektiivinen. Valittaja on pyydetyksi ilmoittanut palkkavaatimuksensa, eikä hänen tietoonsa ole saatettu, että se olisi esteenä viran saamiselle. Jälkikäteinen tulkinta palkkavaatimuksen merkityksestä ei kuvasta valintamenettelyn tasapuolisuutta. Valittaja ei ole antanut ymmärtää, että tehtävän vastaanottaminen olisi mahdollista. Päätöksestä perheen kanssa keskusteleminen ei osoita sitoutumattomuutta tehtävään. Lausunnossa esitetylle johtopäätökselle, että valittajalle haettavana ollut virka olisi vain yksi vaihe urakehityksessä, mikä ennustaisi lyhytkestoisuutta, ei löydy pohjaa Psyconin henkilöarvioinnista.

Merkitään, että hallinto-oikeus on välipäätöksellään 10.2.2025 nro 283/2025 oikeuttanut valittajan saamaan tiedon virkaan valittua koskevasta Psyconin psykologisesta henkilöarvioinnista ja on varannut valittajalle tilaisuuden antaa vastaselityksen sen johdosta.

Valittaja on antanut vastaselityksen, jossa on muun ohella todettu, että virkaan valittua koskeva psykologinen henkilöarviointi vahvistaa käsitystä, että vaalituloksen on aiheuttanut tässä tapauksessa valittajan sukupuoli. Virkaan valitun henkilöarvioinnista ei löydy perusteita selvästi ansioituneemman hakijan syrjäyttämiseksi. Lausuntojen perusteella ei voida tehdä johtopäätöstä, jonka mukaan virkaan valittu olisi vastannut paremmin niitä edellytyksiä, odotuksia ja henkilökohtaisia ominaisuuksia, joita Imatran seurakunta on hakenut.

Psykologisten henkilöarviointien perusteella ei ole tehtävissä johtopäätöstä, että virkaan valittu vastaisi paremmin hakuilmoituksen kohtaa 2 (omaa hyvät vuorovaikutustaidot ja tiimityöskentelytaidot). Henkilöarvioinnissa korostuu virkaan valitun osalta tältä osin se, että hänen [REDACTED] ja [REDACTED]. Mitään tällaista ei valittajan osalta ilmennyt, vaan lausunnossa todetaan, että [REDACTED]. Johtopäätös pitäisi näiden lausuntojen pohjalta olla täysin päinvastainen. Henkilöarvioinnissa todetaan virkaan valitun osalta myös useita [REDACTED], joihin ei valintaprosessissa ole kiinnitetty huomiota lainkaan. Arvioinnissa todetaan, että virkaan valittu [REDACTED]. On vaikea ymmärtää, miksi tällaisia tehtävän hoidon kannalta erittäin olennaisia seikkoja ei ole virkaan valitun osalta nostettu esiin lainkaan. Henkilöarviointien pohjalta on kritisoitu [REDACTED]. Lisäksi valittaja on lausunnossa merkitty arvioinnin osalta [REDACTED]. Valittaja on [REDACTED].

[REDACTED]. Näihinkään seikkoihin ei ole kiinnitetty mitään huomiota. Henkilöarviointien tulkinta valintatilanteessa ei ole ollut objektiivista. Asiassa jää vahva vaikutelma siitä, että jostain syystä vain valittajaan kohdistuvat negatiivisluontoiset maininnat on nostettu esille, unohtaen arviointiin kirjatut lukuisat ansiot.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevine vaatimuksineen.

Hallinto-oikeus hylkää myös seurakunnan oikeudenkäyntikuluvaatimuksen.

Perustelut

Keskeiset sovellettavat säännökset

Evangelisluterilaisen kirkon viranhaltijasta annetun lain 10 §:n 1 momentin mukaan yleisistä nimitysperusteista julkisiin virkoihin säädetään perustuslaissa. Kelpoisuusvaatimuksista eräisiin virka- tai työsopimussuhteisiin säädetään kirkkolaissa.

Suomen perustuslain 125 §:n 2 momentin mukaan yleiset nimitysperusteet julkisiin virkoihin ovat taito, kyky ja koeteltu kansalaiskunto.

Naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain (tasa-arvolaki) 7 §:n 1 momentin mukaan välitön ja välillinen syrjintä sukupuolen perusteella on kielletty.

Saman lain 7 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan välittömällä sukupuoleen perustuvalla syrjinnällä tarkoitetaan tässä laissa naisten ja miesten asettamista eri asemaan sukupuolen perusteella.

Saman lain 8 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan työnantajan menettelyä on pidettävä tässä laissa kiellettynä syrjintänä, jos työnantaja työhön ottaessaan taikka tehtävään tai koulutukseen valitessaan syrjäyttää henkilön, joka on ansioituneempi kuin valituksi tullut toista sukupuolta oleva henkilö, jollei työnantajan menettely ole johtunut muusta hyväksyttävästä seikasta kuin sukupuolesta taikka jollei menettelyyn ole työn tai tehtävän laadusta johtuvaa painavaa ja hyväksyttävää syytä.

Saman lain 9 a §:n mukaan, jos joku, joka katsoo joutuneensa tässä laissa tarkoitetun syrjinnän kohteeksi, esittää tässä laissa tarkoitettua asiaa tuomioistuimessa tai toimivaltaisessa viranomaisessa käsiteltäessä tosiseikkoja, joiden perusteella voidaan olettaa, että kyseessä on syrjintä sukupuolen perusteella, vastaajan on osoitettava, ettei sukupuolten välistä tasa-arvoa ole loukattu, vaan että menettely on johtunut muusta, hyväksyttävästä seikasta kuin sukupuolesta.

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Niiden on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia.

Kysymyksenasettelu

Valittaja on vaatinut kirkkovaltuuston päätöksen kumoamista sillä perusteella, että hän on ollut virkaan valittua ansioituneempi hakija ja että häntä on syrjitty virantäyttömenettelyssä tasa-arvolain vastaisesti. Asiassa on valituksen johdosta ensin arvioitava, onko valittaja syrjäytetty virkavalinnassa ansioituneempana hakijana ja onko asiassa tämän vuoksi syntynyt tasa-arvolaissa tarkoitettu syrjintäolettava. Mikäli syrjintäolettava on syntynyt, on arvioitava, onko kirkkovaltuusto työnantajana osoittanut, että valinta on perustunut muihin hyväksyttäviin syihin kuin sukupuoleen. Jos päätös ei ole tasa-arvolain vastainen, on lopuksi vielä arvioitava päätöstä perustuslaissa säädettyjen yleisten virkanimitysperusteiden kannalta.

Syrjintäolettava

Tasa-arvolain mukaisessa ansiovertailussa on otettava huomioon hakijoiden koulutus ja työkokemus sekä muut tehtävän hoitamisen kannalta merkitykselliset, objektiivisesti arvioitavissa olevat tiedot ja taidot, jotka voidaan katsoa lisäansioiksi. Ansioita arvioitaessa on otettava huomioon viran tai tehtävän kelpoisuusvaatimukset ja muut etukäteen vahvistetut valintaperusteet sekä konkreettiset tehtävät. Työnantajalla on näissä rajoissa oikeus painottaa hakijoiden sellaisia ansioita, joiden se katsoo parhaiten edistävän työtehtävien hoitamista. Sopivuutta, soveltuvuutta ja muita vastaavia työnhakijan arvionvaraisia henkilökohtaisia ominaisuuksia ei pidetä tasa-arvolain mukaisessa ansiovertailussa huomioitavina ansioina, mutta ne voidaan ottaa huomioon hyväksyttävänä perusteena valita tehtävään vähemmän ansioitunut hakija.

Kirkkoherran virkasuhteen hakukuulutuksen mukaan viran kelpoisuusehtona on pappisvihkimys ja seurakuntatyön johtamisen tutkinto. Kielitaitovaatimuksena on suomen kielen erinomainen suullinen ja kirjallinen taito ja ruotsin kielen tyydyttävä ymmärtämisen taito. Kirkkoneuvosto on viranhakukuulutuksen mukaan lausunut kirkkoherran viran erityisistä tarpeista seuraavaa: 1. Kirkkoherra omaa halua sekä valmiuksia toimia seurakuntaa uudistavana avarakatseisena hengellisenä johtajana sitoutuen kirkon uskoon ja oppiin. 2. Omaa hyvät vuorovaikutus- ja tiimityöskentelytaidot toimiessaan eri tahojen kanssa. 3. Ymmärtää seurakunnan eri työalojen tarpeita ja vaatimuksia. 4. Omaa hyvät henkilöstöjohtamisen ja seurakuntahallinnon taidot. 5. Ymmärtää talouden ja toimintaympäristön muutosten vaikutukset seurakuntatyöhön. 6. Omaa kykyä johtaa ja valvoa seurakunnan strategiatyöskentelyä. 7. Edistää tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta kirkossa osana yhteiskuntaa.

Virkahakemuksista ja tuomiokapitulin seurakunnalle antamasta lausunnosta ilmenee, että sekä valittaja että virkaan valittu ovat teologian maistereita ja suorittaneet pastoraalitutkinnon. Molemmat ovat suorittaneet seurakuntatyön johtamisen tutkinnon, virkaan valittu [REDACTED]

[REDACTED] Kumpikin on suorittanut myös joitakin lisäkoulutuksia. Hallinto-oikeuden arvion mukaan virkaan valittua ja valittajaa voidaan pitää koulutuksen osalta tasavahvoina hakijoina haettavana olleeseen kirkkoherran virkaan.

Työkokemuksen osalta tuomiokapitulin lausunnosta ja virkahakemuksesta ilmenee, että virkaan valittu on hoitanut papin virkaa poissaolot vähennettynä yhteensä yli 6 vuotta, viimeisimmäksi Imatran seurakunnan seurakuntapastorin virassa 5.3.2018 lukien. Tuona aikana hän on määräaikaaisesti hoitanut Imatran seurakunnan hallintokappalaisen virkaa 11 kuukauden ajan. Hallintokappalaisen tehtävässä virkaan valittu on toiminut yleisen seurakuntatyön työalajohtajana, on ollut papiston ja lähetyssihteerin esihenkilö, toiminut kirkkoherran sijaisena, vastannut yleisen seurakuntatyön budjetoinnista ja on toiminut yhteyden tukiryhmän puheenjohtajana.

Tuomiokapitulin lausunnosta, virkahakemuksesta ja valituksesta ilmenee, että valittaja on hoitanut papin virkaa poissaolot vähennettynä yhteensä noin 15 vuotta, viimeisimmäksi Hangon suomalaisen seurakunnan kirkkoherana 1.5.2015 lähtien. Valittajalla on siten kirkkoherran tehtävistä lähes 9 vuoden kokemus.

Hallinto-oikeus toteaa, että hakijoiden ansioita työkokemuksen perusteella vertailtaessa on olennaisimpana työkokemuksena pidettävä kokemusta haettavana olleen virkasuhteen tehtäviä vastaavista kirkkoherran tehtävistä tai muista seurakunnan esihenkilötehtävistä. Valittajalla on pitkä, lähes 9 vuoden kokemus kirkkoherran tehtävistä. Virkaan valitulla kokemusta kirkkoherran tehtävistä ei ole, lukuun ottamatta 11 kuukauden pituisen hallintokappalaisena työskentelyn aikana tehtyjä kirkkoherran sijaistuksia. Myös valittajan kokonaistyökokemus papin tehtävistä on selvästi pidempi kuin virkaan valitun. Vaikka virkaan valittu on työskennellyt hallintokappalaisena suuremmassa seurakunnassa, kuin missä valittaja on työskennellyt kirkkoherrana, on virkaan valitun ja valittajan työkokemukseen perustuvien ansioiden välillä niin huomattava ero, että asiassa on syntynyt tasa-arvolain 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu syrjintäoletta.

Syrjintäolettan kumoamisen arviointia

Syrjintäoletta kumoutuu muun ohella, jos työnantaja osoittaa, että sen menettely on johtunut muusta hyväksyttävästä seikasta kuin sukupuolesta. Tämän oikeuttamisperusteen olemassaolosta selvittämisvelvollisuus on työnantajalla.

Kirkkoneuvosto on hallinto-oikeudelle antamassaan lausunnossa perustellut valintapäätöstä muun ohella sillä, että valittajan palkkavaatimus on ollut enemmän kuin kirkkovaltuuston puheenjohtaja on kertonut valittajalle voitavan maksaa. Esitetyn selvityksen mukaan valittaja on valintatyöryhmän

haastattelun jälkeen 8.4.2024 lähettänyt seurakunnalle sähköpostiviestin, jonka mukaan ehtona viran vastaanottamiselle on 6 500 euron kuukausipalkka. Valintatyöryhmä on kokouksessaan 3.5.2024 käsitellyt palkkavaatimusta ja kokouksen muistion mukaan kokouksessa on päätetty tuossa vaiheessa ilmoittaa palkaksi K40 (5 561,15–6 696,10 euroa) kokemuksen mukaan, josta neuvotellaan valinnan jälkeen valitun henkilön kanssa. Tarkistus tehdään muistion mukaan 12 kuukauden kohdalla ja kaikille hakijoille kerrotaan ennen vaalia tämä periaate. Kirkkoneuvoston lausunnon mukaan valittaja ei ole ennen virkavaalia luopunut palkkavaatimuksestaan, vaikkakin on ennen vaalia muuttanut sen valintatyöryhmän puheenjohtajalle. Valintatyöryhmä ei ole lausunnon mukaan halunnut ilmoittaa palkkavaatimuksen olevan mahdoton, koska ketään ei ole haluttu saada luopumaan hakijana ennen äänestystä.

Hallinto-oikeus toteaa, että valittajan alun perin ilmoittama palkkavaatimus mahtuu valintatyöryhmän päättämän palkkaluokan vaihteluväliin, eikä sitä näin ollen voida pitää selvästi ylimitoitettuna. Esitetyn selvityksen mukaan valittaja on myös myöhemmin seurakunnan ja valittajan välillä kirkkoherran palkasta käydyn keskustelun perusteella muuttanut palkkavaatimustaan valintatyöryhmän puheenjohtajalle, mihin nähden alun alkaen esitetyn palkkavaatimuksen ei voida katsoa olleen ehdoton edellytys viran vastaanottamiselle. Kun lisäksi otetaan huomioon, ettei valittajalle ole palkasta nimenomaisesti käytyjen keskustelujen yhteydessä ilmoitettu, että esitetty palkkatoive olisi esteenä virkavalinnalle, ei valittajan palkkavaatimusta voida pitää hyväksyttävänä syynä toista sukupuolta olevan ansioituneemman hakija syrjäyttämiseksi.

Hyväksyttävänä syynä ansioituneemman hakijan syrjäyttämiseksi ei voida pitää myöskään sitä kirkkoneuvoston lausunnossa mainittua seikkaa, että valittaja on kertonut, että viran vastaanottamiseksi hänen tulee tiedustella asiaa vielä perheeltään.

Kirkkoneuvoston hallinto-oikeudelle antaman lausunnon mukaan valintapäätöksen perusteena on ollut ennen kaikkea se, että virkaan valittu on katsottu henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan kyvykkäämmäksi haettavana olleeseen tehtävään kuin valittaja. Hallinto-oikeus toteaa, että tasa-arvolaillla ei ole tarkoitettu puuttua työnantajan oikeuteen valita tehtävään soveliaimmaksi katsomansa henkilö, sikäli kuin soveliaisuuden arviointi itsessään ei ole sukupuolen perusteella syrjivää. Jotta lain tarkoituksen toteuttaminen ei vesittyisi, vaaditaan työnantajalta syrjintäoletettaman kumoamiseksi näyttö siitä, että valitun soveltuvuus tehtävään on ollut parempi kuin syrjäytetyksi väitetyn, se on ollut valinnan todellinen ja hyväksyttävä syy, ja soveltuvuuden arviointi on tapahtunut huolellisesti, eivätkä soveltuvuuden arviointiperusteet ja arviointiin liittyvä menettely ole olleet sukupuolen perusteella syrjiviä.

Virkaan valitun on katsottu vastaavan paremmin hakuilmoituksen kohtaa 2. omaa hyvät vuorovaikutus- ja tiimityöskentelytaidot. Tältä osin lausunnossa on viitattu myös Psyconin henkilöarviointiin, josta lausunnon mukaan ilmenee, ettei [REDACTED].

Kirkkoneuvoston lausunnon mukaan henkilöarvioinnissa [REDACTED].

i. Edellä mainitut maininnat on lausunnon mukaan valitsijoiden joukossa tulkittu kylmäksi ja autoritääriseksi johtamiseksi, jota Imatralla ei ole haettu vaan täysin päinvastaista helposti lähestyttävyyttä ja keskustelevaa johtamista. Kirkkoneuvosto ja valintatyöryhmä ovat yhdessä kuulleet vielä suullisesti henkilöarvioinnin laatinutta henkilöä, ja tuossa kuulemisessa on vahvistunut käsitys, että [REDACTED] ja [REDACTED]

Virkaan valittu on lausunnon mukaan menestynyt kaikissa kolmessa järjestetyssä haastattelussa valittajaa paremmin. Valittaja ei ole vastannut suoraan esitettyihin kysymyksiin. Valittajan vastaukset [REDACTED].

Virkaan valitun vastauksissa haastattelutilanteessa on ollut valtuutettujen mukaan enemmän konkretiaa ja esimerkkejä kuin valittajan vastauksissa. Valittajan sanaton viestintä haastattelutilanteessa on tulkittu [REDACTED].

Valittajan vastaukset [REDACTED]. Valittajaa on pidetty enemmän taloudellisten asioiden johtajana kuin seurakunnan johtajana. Valittajan kohdalla [REDACTED].

[REDACTED] sekä [REDACTED] Virkaan valitusta on tullut kaikissa kolmessa haastattelutilanteessa lähestyttävämpi vaikutelma kuin valittajasta. Imatralla tarvitaan keskustelevaa ja avointa henkilöstöjohtamista ja valittu henkilö on vastannut tätä tavoitetta paremmin kuin valittaja. Henkilöarviointi ja haastattelu yhdessä ovat antaneet valtuutetuille myös käsityksen, että valittajalla [REDACTED].

Lausunnossa on edelleen tuotu esille, että noin 90 % asiaa koskevaan kyselyyn vastanneista seurakunnan työntekijöistä on kannattanut nyt valittua kirkkoherraa, ja että valtuutettuihin yhteyttä ottaneet seurakunnan jäsenet ovat puoltaneet valittua kirkkoherraa.

Hallinto-oikeus toteaa yhteenvedona kirkkoneuvoston esittämän perusteella, että virkaan valitun on katsottu omaavan valittajaa paremmat vuorovaikutustaidot ja tähän liittyen olevan lähestyttävämpi, keskustelevämpi ja taitavampi tunnejohtamisessa. Virkaan valitun johtamisotteen on ennakoitu olevan valittajaa vähemmän dominoiva. Myös virkaan valitun haastatteluvaikutelmaa on pidetty parempana. Hallinto-oikeus toteaa, että myös valittajalla on erinäisiä Psyconin henkilöarvioinnista ilmeneviä, [REDACTED].

[REDACTED]. Kirkkoneuvoston

lausunnon perusteella on pääteltävissä, että mainituille valittajan eduksi luettaville henkilökohtaisille ominaisuuksille ei ole virkavalinnassa annettu samaa painoarvoa kuin edellä mainituille virkaan valitun eduksi luetuille ominaisuuksille. Hallinto-oikeus katsoo, että kirkkoherran tehtävänkuva huomioon ottaen kirkkovaltuuston painottamia henkilökohtaisia ominaisuuksia ei voida pitää epäasianmukaisina. Hallinto-oikeus katsoo, että kirkkoneuvosto on hallinto-oikeudelle antamallaan selvityksellä uskottavasti osoittanut, että virkaan valittu on ollut henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan sopivin haettavana olleeseen kirkkoherran tehtävään. Henkilökohtaisiin ominaisuuksiin perustuva sopivuus on muodostanut hyväksyttävän syyn palkata virkaan vähemmän ansioituneen henkilön. Seurakunta on siten osoittanut valinnalle olleen muusta seikasta kuin sukupuolesta johtuneen hyväksyttävän syyn. Virantäyttöä koskeva päätös ei siten ole tasa-arvolain vastainen.

Yleisten virkanimitysperusteiden arviointi

Valittaja on edellä selostetuvin tavoin työkokemukseltaan virkaan valittua ansioituneempi. Kuitenkin myös virkaan valitulla on riittävästi viran menestyksellisen hoitamisen edellyttämää työkokemusta. Sekä valittaja että virkaan valittu ovat osallistuneet haastatteluihin, jossa heidän viran hoitamisen kannalta merkityksellisiä henkilökohtaisia ominaisuuksiaan on voitu arvioida. Molemmista on laadittu myös psykologinen henkilöarviointi. Kun valinta on perustunut hakijoiden vertailuun, jossa edellä selostetun koulutuksen ja työkokemuksen lisäksi on otettu huomioon haastatteluissa ja henkilöarvioinneissa esille tulleet hakijoiden henkilökohtaisen ominaisuudet, kirkkovaltuuston päätös ei ole myöskään yleiset nimitysperusteet sisältävän Suomen perustuslain 125 §:n 2 momentin vastaisia. Virantäyttöä koskeva päätös ei siten ole kirkkolain 12 luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lainvastainen.

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Saman pykälän 3 momentin mukaan yksityinen asianosainen voidaan 1 ja 2 momentista poiketen velvoittaa korvaamaan viranomaisen oikeudenkäyntikuluja vain, jos yksityinen asianosainen on esittänyt ilmeisen perusteettoman vaatimuksen.

Evangelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annetun lain 76 §:n 1 momentin mukaan sen estämättä, mitä oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään, on kirkollisvalituksen tehnyt asianomainen viranhaltija tai muu henkilö, jonka on katsottava tehneen valituksen viranhaltijan puolesta, vaadittaessa velvoitettava korvaamaan työnantajan kohtuulliset oikeudenkäyntikulut, jos valitus koskee tässä laissa tarkoitettua asiaa eikä valitusta hyväksytä. Vastaavasti viranomainen on velvoitettava korvaamaan kirkollisvalituksen tehneen

asianosaisen kohtuulliset oikeudenkäyntikulut, jos päätös valituksen johdosta osittain tai kokonaan kumotaan. Saman pykälän 2 momentin mukaan pykälän 1 momentissa säädetystä viranhaltijan oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevasta säännöksestä poiketen oikeudenkäyntikuluja ei velvoitetta korvattavaksi silloin, kun päätös koskee virkaan ottamista.

Asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen ei ole kohtuutonta, että valittaja vastaa itse oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen valittajan oikeudenkäyntikuluvaatimus on hylättävä.

Valittaja ei ole esittänyt ilmeisen perusteetonta vaatimusta. Näin ollen seurakunnan oikeudenkäyntikuluvaatimus on hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut
Kirkkolaki 24 luku 4 §

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (valitusosoitus kirkollisvalitus ev.lut).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden jäsenet Timo Tervonen, Toni Nykänen ja Marika Turunen.

Esittelevä jäsen

Marika Turunen

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu ja oikeudenkäyntimaksu

Päätös	Johannes Tikka / AA Antti Palo, sähköpostitse antopäivänä
Oikeudenkäyntimaksu	270 euroa (Oikeudenkäyntimaksua koskeva oikaisuvaatimusohje on tämän päätöksen liitteenä.)
Jäljennös maksutta	Imatran seurakunnan kirkkovaltuusto / kirkkoneuvosto / AA Heikki Oikkonen, sähköpostitse antopäivänä Seurakunnan on kirkkolain 12 luvun 13 §:n mukaisesti pidettävä tämä päätös nähtävänä yleisessä tietoverkossa, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu.

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan.

Valituslupan myöntämisperusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valituslupan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä**, sitä päivää lukuun ottamatta.

Jos päätöksestä valitetaan seurakunnan tai seurakuntayhtymän jäsenelle kuuluvan valitusoikeuden nojalla, valitusaika lasketaan siitä päivästä, jolloin ilmoitus päätöksestä on julkaistu seurakunnan tai seurakuntayhtymän ilmoitustaululla.

Jos päätös on annettu asianosaiselle erikseen tiedoksi, valitusaika luetaan kuitenkin tiedoksisaannista. Vastaanottajan katsotaan saaneen tiedon kirjeitse tavallisena tiedoksiantona lähetetystä päätöksestä seitsemäntenä päivänä päätöksen lähettämisestä, jollei vastaanottaja näytä tiedoksisaannin tapahtuneen tätä myöhemmin.

Käytettäessä todisteellista tiedoksiantotapaa vastaanottajan katsotaan saaneen päätöksestä tiedon sinä päivänä, jona päätös on vastaanotettu. Tiedoksisaantipäivän osoittaa vastaanottotodistus, saantitodistus tai tiedoksiantotodistus. Sijaistiedoksiannossa tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantoa koskevan tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä.

Käytettäessä tavallista sähköistä tiedoksiantotapaa vastaanottajan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä kolmantena päivänä viestin lähettämisestä (sähköpostitse tai sähköisen asiointipalvelun kautta), jollei muuta näytetä. Sähköisen asiointipalvelun kautta todisteellisesti tiedoksi saadun päätöksen tiedoksisaantipäivä on päätöksen noutamispäivä asiointipalvelusta.

Viranomaisen tietoon asiakirjan katsotaan kuitenkin tulleen kirjeen tai sähköisen viestin saapumispäivänä.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valituslupan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa **korkeimmalle hallinto-oikeudelle**. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus, PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖKSESTÄ PERITTÄVÄ OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään 610 euron suuruinen oikeudenkäyntimaksu.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä yksityishenkilön vireille panemissa sosiaalihuoltolaissa (1301/2014) eikä terveydenhuoltolaissa (1326/2010) tarkoitettua palvelua tai etuutta koskevissa asioissa, lastensuojelulain (417/2007) mukaisissa asioissa, lukuun ottamatta mainitun lain 16 c §:ssä tarkoitettuja, kuntien keskinäisiä korvauksia koskevia asioita, yksityishenkilön vireille panemissa ulkomaalaislain (301/2004) mukaisissa kansainvälistä suojelua koskevissa asioissa, mielenterveyslain (1116/1990) mukaisissa asioissa eikä asioissa, joiden käsittely on muualla laissa säädetty maksuttomaksi.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos korkein hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi. Veroasiassa annettua ennakkoratkaisua koskevassa muutoksenhakuasiassa maksu kuitenkin peritään riippumatta lopputuloksesta. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä oikeusapulain (257/2002) nojalla käsittelymaksuista vapautetuilta.

Tuomioistuinmaksulaki (1455/2015).

OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Itä-Suomen hallinto-oikeus lähettää erikseen laskun oikeudenkäyntimaksusta.

Maksun määräämistä koskevaan päätökseen saa vaatia oikaisua maksun määränneeltä virkamieheltä (asian esittelijä) kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä siten kuin hallintolaissa säädetään.

Hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Itä-Suomen hallinto-oikeus
PL 1744, Minna Canthin katu 64
70101 KUOPIO
ita-suomi.hao@oikeus.fi
Fax 029 564 2501

Oikaisuvaatimus on toimitettava hallinto-oikeudelle määräajassa ennen virka-ajan päättymistä klo 16.15.

Maksu perustuu tuomioistuinmaksulakiin (1455/2015).

